

[Albrechtsen]

kan jo skyldes, at forslagene sammenlagt rører ved nogle ret så ømme punkter hos hr. Lykketofts parti, som jo har været medansvarligt for den forfejlede boligpolitik, hvis resultater vi kender i dag.

Der har været to principielle grundholdninger konfronteret med hinanden i denne debat. Den ene principielle grundholdning går ud på, at man skal have et såkaldt frit boligmarked. Den anden grundholdning er den, som jeg vil betegne som en social boligpolitik – gerne med et socialistisk perspektiv, hvis hr. Estrup foretrækker at få den formulering med også, men i hvert fald en social boligpolitik – der naturligvis står i diametral modsætning til den borgerlige tankegang om et frit boligmarked. Jeg tror egentlig, hr. Lykketofts lidt vrede bemærkninger skyldes, at han står i et ganske betydeligt dilemma imellem disse to målsætninger, som han og hans parti fortvivlet i lange tider har forsøgt på at forene. Efter VS' opfattelse kan disse størrelser ikke i længden forenes. Man må vælge i dette samfund, i hvilken retning man vil bevæge sig. Så vidt om det helt principielle.

Hovedsigtet med disse forslag er dels at få ophævet de kunstige skel blandt lønmodtagerne, som er blevet skabt gennem den forfejlede boligpolitik, dels at sikre de dårligst stillede på boligmarkedet, altså at dreje udviklingen hen i retning af en social boligpolitik. Det skal ses på baggrund af, at hovedmålsætningen for boligpolitikken i Danmark må være, at alle skal have en god og en sund bolig uanset deres indkomst. Faktisk har det været sådan gennem de senere år, at virkeligheden har fjernet sig mere og mere fra den målsætning. De dårligst stillede er blevet endnu dårligere stillet på boligmarkedet; især de unge, de ældre og de dårligst stillede børnefamilier er dem, der er blevet ramt. Vi har set, hvordan der endog har stået eller står ca. 700 lejligheder, som var tiltænkt børnefamilierne, tomme, fordi de er blevet for dyre, og fordi boligsikringen er haltet bagefter og er blevet for dårlig.

Der er flere, der har haft bemærkninger til de udgifter, som VS-forslagene ville medføre. Man har klaget over, at VS ikke i alle detaljer har kunnet forudse, hvad de indtægts- og udgiftsmæssige konsekvenser af disse forslag helt præcist ville være. Det synes jeg ville være en god idé at få regnet nøjere igennem i udvalgsarbejdet, men sammenfattende må

jeg dog sige, at jeg ikke forstår, at man kan bruge begreber som overbudspolitik o.lign. om disse forslag. En del af forslagene anviser indtægter, og en del af forslagene anviser udgifter, og det er muligt nok rigtigt, at det ender med, at udgifterne bliver lidt større end indtægterne alt i alt. Det vil VS gerne være med til at finansiere over statsfinanserne som led i en social omfordeling til gunst for de dårligst stillede. Det er et principielt led i VS' politik generelt, at vi gerne deltager i en social omfordeling, men man skal på den anden side også være opmærksom på, at det ikke er store udsving, der her er tale om, set i den større statsfinansielle sammenhæng. Der er nævnt nogle udgifter i forbindelse med fire af lovforslagene, men der er altså også betydelige indtægter, som hr. Estrup var lidt inde på, i forbindelse med besparelser på understøttelsen og indtægter i forbindelse med den forøgede beskatning.

Jeg villige strejfe et problem, som hr. Estrup rejste i forbindelse med beskrivelsen af udgifterne, nemlig det almennyttige byggeri, som skal erstatte det ejerboligbyggeri, der formodentlig falder væk, selv om der med indeksslåne muliggør stadig væk vil være et vist ejerboligbyggeri. Jeg vil lige indskyde, at VS ikke har noget imod, at der sker et fortsat ejerboligbyggeri, det skal bare ikke være med offentlige subsidier. De offentlige subsidier skal forbeholdes det sociale byggeri. Det er det principielle grundsynspunkt. VS har ikke noget imod, at der bygges f.eks. med indeksslån fortsat, også efter gennemførelsen af disse forslag; det vil der nok i et vist omfang blive. Men det, der komplicerer beregningen vedrørende disse boliger, som hr. Estrup pegede på, er jo, at man dér skal indregne det sparede rentefradrag, sammenholdt med de udgifter, der vil være til grundkapital og rentebidrag i det almennyttige byggeri. Det er en kompliceret beregning, som vi gerne vil være med til at vi får, således at vi kan se de samlede udgiftsmæssige konsekvenser.

Med hensyn til antiboykotloven synes jeg, at hr. Lykketofts bemærkninger ærlig talt er en hån mod lejerne i det nyere almennyttige byggeri, som i en periode var overordentlig hårdt trængt af overordentlig store huslejestigninger, som iværksatte huslejeaktioner for at gøre opmærksom på disse problemer, og som rent faktisk gennem det pres, de dermed lagde på offentligheden og på staten, skabte